

Úvodní slovo

Vítej čtenáři. Jsem ráda, že se chystáš poznat některé folklórní bytosti slovanské mytologie.

Kniha je z papíru, papír je ze stromů.

Moje kniha je jako les, kterým se procházíme a nacházíme bytosti, které jsou známé i neznámé.

Vlastním pojetím Vám nabízím příběh, který Vám přiblíží krátkými úryvky jednotlivé postavy, které můžete dále rozvíjet jak se Vám zlíbí.

Každá bytost má své vyklápěcí okénko, které když necháte otevřené společně s dalšími, tak vznikne divadelní scéna. Ta nabízí pohled do lesa, kterým jste doposud prošli během čtení společně s nebezpečnými či příjemnými bytostmi.

Už stačí jen mít mysl otevřenou a začít vyprávět svůj vlastní příběh.

Meluzína

V ranní mlze bílá paní, hadí ocas vidíš naní.
K lesu z výšky snáší se.
Za větríku pohvizduje, při vichru zas skučí,
za vichřice úpí – pěje až to trhá uši.
Hod'jí z okna ždibec soli, ona už se utiší.

Lichoradka

V chladu, zimě, v horku, v létě létá směle po lese.
Jakmile si nedáš pozor, vryje se ti pod kůži,
ovládnout se tě pokouší.
Zarývá se stále hloub, nechce ti dát uniknout.
Drkotáš zuby čím dál víc,
leda pod deku běž zimnici vypotit.

Černé kuře kráčí lesem, hledá, ke komu se vrtne.
Kdo jej potká, tomu plané štěstí snese,
pak zadusí jej dýmem v pekle.
Tam čertův zplozenec promění se
v saň – kolik je vin hříšníka,
tolik hlav ponese.

AIK@h@st

Jednou za čas šanci máš zapomenout na vše.
Za nejzářivějšího dne v roce
sluncem zalitý palouk v lese najdi.
Tam líbezný zpěv dá ti poznat sladké zapomnění.

Diví Lidé

Hopsají si mechem, mlázím, skrývají se v kapradí.
V lese jsou k nerozeznání, jen tak někdo je nespátrá.
Zvuky zvířat mají v merku,
snadno zaměníš je za veverku,
za kámen či za šišku.
Koukej příště kam v lese šlapeš, blázínku!

Kostěj

Chceš-li nesmrtelného zabíti,
musíš k tomu nejstaršímu dubu v lese jít.
Hledej v puklé kůře skrýš,
tam jeho srdce objevíš.
Až ho najdeš nedej se, strach tě lapí do sítě.
Vymaň se a srdce znič, to jediný je klíč!

Mihotavé světýlko šerem prostupuje,
však pozor dej, komu kráčíš vstříč.
Plamínek ten do záhuby vábí – stůj,
už nechod' ani o krok blíž.
Plamen dál volá tě, poutá tvůj pohled víc a víc.
Touha v tobě prudce plane, brzy bude konec tobě.

V oku tornáda pochechtává se huba
plná shnilých zubů.
Kolem chaos víří barevnými proudy,
které míchají se v koktejl plný zloby a zlé vůle.
Rychle skryj se za pařezem v lese,
než se ta apokalypsa na tebe snese.

Múra

Třepotavě létáš ve stínu svého těla
a hledáš mízu stromů, kterou bys naráz vysál.
Když se ti to podaří a strom seschně,
můžeš se zas navrátit do svého těla.
Taková kletba tě postihne,
když tě posedne nespavého v lese můra.

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Vypracovala: BcA. Sylvie Svobodová
Téma práce: Folklórní bytosti slovanské mytologie.

v Plzni 2022